

drenes accept er væsentlig for børnenes udbytte, så derfor er det et meget væsentligt forslag.

Jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at amterne i dag ikke har økonomien til at etablere tilbuddet. Jeg ved, at Vestnes ordfører taler, som om amterne bare frit kan hive penge op af posen. Men sådan ser virkeligheden altså ikke ud.

Derfor ser Enhedslisten med tilfredshed på, at forslaget indebærer en ekstrabevilling, så der i alt bliver afsat 100 mio. kr. til formålet i stedet for de 20, der i dag er afsat via satspuljen. Efter Enhedslistens opfattelse vil det være en investering, der tjener sig ind i det lange løb i form af bedre helbred og livsvilkår for børnene.

Vi deler ikke den meget snævre økonomiske betragtning, som regeringen har i den her sammenhæng.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KD):

Jeg synes, det er et meget sympatisk forslag, og jeg er enig med forslagsstillerne i, at det ville være godt med de her konkrete forslag om pårørendesamtaler på psykiatriske afdelinger, om besøgsværelser og om oprettelse af børne- og ungegrupper osv. både i amtsligt og privat regi. Det kan vi kun sige er gode ideer.

Også Kristendemokraterne ønsker at skabe bedre vilkår for børnene og de unge, og det gælder ikke mindst udsatte børn og unge, for de er nogle af samfundets mest udsatte. Det er børn, der har forældre, der lider af et narkotika- og/eller alkoholmisbrug, eller som er ramt af en alvorlig psykisk lidelse.

Disse børn har brug for, at der særlig bliver taget hånd om dem, så de bliver i stand til at forholde sig sundt til situationen, og så de udrustes til at klare sig godt videre i livet. Det er klart, at i alle situationer, hvor forældre indlægges til behandling, især for psykiske sygdomme eller for alkohol- eller stofmisbrug, bør der jo spørges, om der er børn hjemme, og der skal tages hånd om børnene.

Med dette forslag rettes fokus på et af de områder, der desværre hidtil har været ret forsømt, nemlig mod de problemer, der opstår, når en af forældrene er psykisk syg, eller når en af forældrene er alkohol- eller stofmisbruger. Et eller andet sted i samarbejdet mellem kommuner og amter og stat har det simpelt hen kikset, så børnene og de unge og deres familie har stået tilbage uden hjælp til at håndtere hverdagen.

Børn og unge med psykisk syge forældre har behov, som kræver særlig bevågenhed i daginstitution, i skole, i fritidsklub og bestemt også, når de er sammen med deres forældre i hjemmet eller på behandlingssteder. Det gælder om at skabe fysiske rum, hvor der er plads til at mødes også på det sociale og mentale plan.

Der er behov for bedre tværfagligt og tværsektorielt samarbejde i forhold til disse udsatte børn. Der er alt for stor risiko for, at disse børn ikke får den tilstrækkelige støtte, hvis det tværfaglige og tværsektorielle samarbejde ikke fungerer. Der er behov for et tæt samarbejde mellem de amtslige myndigheder, som har ansvaret for voksnes problemer, og kommunerne, der har ansvaret for børnene. Også børn af alkohol- og narkotikamisbrugere har nogle særlige behov.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at hvis én i et forældrepar har et alkoholproblem, jamen så er det familien, der har et alkoholproblem, og det er altså blevet til et familieproblem.

En undersøgelse fra Odense Universitet viser, at mere end en tredjedel af alle alkoholpatienter er vokset op i hjem med alkoholproblemer, og det anslås, at op imod 100.000 børn vokser op i sådanne familier, hvor den ene af forældrene har et problem. Disse børn får et dårligere liv, større psykiske og sociale problemer og har større risiko for selv at udvikle misbrug end andre børn. I mange familier fortier man alkoholproblemet, og hvert familiemedlem påtager sig sin nødvendige rolle for at få det hele til at køre og se pænt ud på overfladen.

Kl. 15.00

Desværre har alkoholbehandling hidtil primært været individorienteret, rettet mod personen med alkoholproblemet, men vi er nødt til at få øjnene op for, at hele familien bliver ramt og trænger til hjælp. Derfor støtter vi principielt også op om ideerne og tankerne bag det her forslag, og derfor var vi også med til at støtte, at der blev afsat 20 mio. kr. på satspuljen og 50 mio. kr. i psykiatraftalen til en styrket tværfaglig indsats over for børn af misbrugere og sindslidende. Det er penge, der bl.a. skal bruges til at etablere samtalegrupper som et landsdækkende tilbud til børn, der har forældre med psykiske problemer, eller som har et misbrug.

Men på den baggrund kan jeg egentlig ikke lade være med alligevel at undre mig lidt over, at forslaget fremsættes, for vi har jo sammen i fællesskab afsat penge til det her gode formål, og jeg synes da egentlig, at vi skulle vente og se, hvordan de her initiativer, som bliver søsat, vir-